

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—28 (se Tillæg C. Sp. 119)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Færdsel.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2813; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1537).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hedebrand): Det er mig en Glæde, at Arbejdet indenfor Udvalget har formet sig paa den Maade, at jeg med Hensyn til de Ændringsforslag, som vedrører selve de Formaal, Lovforslaget tilsigter at fyldestgøre, kan tale paa hele Udvalgets Vegne, og at der kun har vist sig divergerende Meninger overfor et enkelt Punkt, som imidlertid ikke vedrører selve Lovforslagets Idé. Som det fremgaar af Betænkningen, foreligger Ændringsforslagene ikke alene som en enstemmig Indstilling fra Udvalget, men yderligere med Tilslutning fra Justitsministeren. Det er Udvalgets Haab, at netop den Omstændighed, at der er opnaaet Enighed indenfor Udvalget, maa varsle godt for den Modtagelse, der ude i Befolkningen vil blive Forslaget til Del, naar det en Gang som Lov forlader Rigsdagen.

Som Supplement til Betænkningen ønsker jeg at fremhæve de Motiver, som har været bestemmende for Udvalget angaaende de enkelte Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 er i og for sig nærmest af formel Art, idet man har ment det rigtigst straks i Lovens § 1 at præcisere, at der foruden de for hele Landet almindeligt gældende Færdselsregler kunde findes supplerende Bestemmelser i Politivedtægterne, og man har derfor sammenarbejdet Lovforslaget § 1 og

§ 23. Det er ogsaa nærmest det formelle, som har været bestemmende med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2 til § 2, og dog er jeg ved at tro, at den højtærede Justitsminister bør være Udvalget særlig taknemmelig for denne lille Ændring; jeg har den Opfattelse, at en Vedtagelse af Lovforslagets Ordlyd vilde have medført meget alvorlige Forespørgsler fra de forskellige Kvindeforeninger om, hvorvidt det i Fremtiden skulde være forbudt vore kvindelige Medborgere at færdes paa offentlig Vej og Gade, idet man i Lovforslaget betegner enhver vejfarende som han eller ham. Et muligt Forsøg paa et stortilet Galanteri overfor Kvinderne, saa at de ikke skulde være de almindelige Færdselsregler undergivet, har Udvalget ikke turdet deltage i. Som bekendt har Politimestrene Landet over paa forskellige Steder, hvor Færdselsforholdene af en eller anden Grund frembyder særlige Vanskeligheder, opstillet Tavler, og man har derfor fundet det naturligt i Færdselsloven at fremhæve, at vejfarende ogsaa skal efterkomme de Anvisninger, der gives her. Som det muligvis vil erindres, gav Lovforslagets § 3 Anledning til særlig Omtale, idet man fra alle Sider var enig om, at man var gaaet Fodgængerne for nær, og ganske naturligt har Udvalget derfor i særlig Grad haft Opmærksomheden henvendt paa denne Paragraf og formener, at man ved den Affattelse, Paragraffen har faaet gennem Ændringsforslag Nr. 3 til § 3, har bødet paa dette Forhold. Det maa erkendes, at Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 er en Skærpelse, men den er foretaget med velberaad Hu, idet Erfaringen viser, at det i særlig Grad er ved Ændring af Færdselsretningen, at Ulykker sker. Jeg fremhævede, at man ved Ændringsforslag Nr. 3 havde søgt at imødekomme Fodgængerne, og det samme kan siges om Ændringsforslag Nr. 5 til § 5, idet man har søgt at skaffe dem, om jeg saa maa sige, et fredhelligt Sted paa Veje, hvor der ikke findes Fortov eller særlige Færdelsbaner, saa at de nu ugenert kan færdes paa begge Sider af Vejene. Naar man har indsat Bestemmelsen angaaende Kreaturer og Heste, skyldes det, at Udvalget er blevet bekendt med en Retssag, hvis Udfald bibragte Udvalget den Opfattelse, at det var nødvendigt at sætte disse Par Linier ind i Loven. Ændringsforslagene Nr. 6, 7 og 8 til § 6 trænger ikke til nærmere Motivering, kun skal jeg fremhæve, at det har været Udvalget særlig magtpaaliggende at faa Ordet: Forkørselsret fastslaaet i Loven, idet et saadant Ord ret hurtigt tilegnes, og dets Betydning derfor hurtigt fastslaaes. Til § 8 er